Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ПРАЧЫТАЎ — ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР.

№ 44 (7485)
СУБОТА 17 КРАСАВІКА 1943 г.

Пагрозамі і прымусам гітлераўскія бандыты гоняць беларусаў у Германію на катаржную працу, на голад і смерць.

Браты і сёстры! Ірвіце ланцугі фашысцкага рабства, зрывайце зладзейскія намеры гітлераўскіх забойцаў!

Біце насмерць нямецкіх акупантаў!

НЕ ДАВАЦЬ АКУПАНТАМ ВЫВОЗІЦЬ БАГАЦЦІ БЕЛАРУСІ!

Нямецка - фашысцкія захопнікі прадаўжаюць спусташаць беларускія гарады і вёскі. Яны вывозяць багацці нашага народа. Як пражэрлівая саранча, налятаюць гітлераўскія нягоднікі на ўсё, што створана нашым народам, забіраюць усё, што толькі пападзе ім пад рукі, пагружаюць у вагоны і накіроўваюць у сваё фашысцкае логава.

Гарады нашы Мінск, Віцебск, Гомель, Магілёў, Беласток, Брэст ды і ўсе іншыя дашчэнту спусташаюць нямецкія нягоднікі. Усе металічныя вырабы—ад чыгунных рэек да відэльцаў і ручак дзвярэй—заграбаюцца паганымі рукамі забойцаў і грабежнікаў.

Вёскі нашы і нашых калгаснікаў абадралі, як ліпку, гітлераўскія шакалы. Як галодныя ваўкі, шныраць гітлераўскія бандыты па хлявах і хатах і забіраюць жывёлу, хлеб, вопратку, грамадскае і асабістае дабро калгаснікаў.

Мастацкія каштоўнасці нашага народа, помнікі яго знішчаюцца або вывозяцца ў Берлін і там паказваюцца, як ваенныя трафеі.

Вораг пасягнуў на багацці нашага народа і хоча зрабіць нас жабракамі, ператварыць у пакорных рабоў, якія нічым не валодаюць і нічога не маюць. Зараз свой грабеж ён асабліва ўзмацняе. Гэтым ён хоча падмацаваць сваю армію, патрапаную на совецка-германскім фронце, адцягнуць дзень сваёй немінучай пагібелі.

Аб'яўленая нямецкімі акупантамі мабілізацыя людзей і рэсурсаў Германіі распаўсюджана і на акупіраваныя раёны. У страху перад катастрофай немцы хочуць паправіць справы за лік нашага народа, за лік яшчэ большых грабяжоў і разбою.

УСІМІ СІЛАМІ І СРОДКАМІ—АГНЁМ І МЕЧАМ, КУЛЯЙ І СЯКЕРАЙ—ТРЭБА ЗРЫВАЦЬ БАНДЫЦКІЯ НАМЕРЫ АКУПАНТАЎ! Разам з нашымі слаўнымі партызанамі на барацьбу з крывавымі разбойнікамі, на абарону гарадоў і вёсак, на абарону народнага дабра павінна ўзняцца ўсё насельніцтва акупіраванай Беларусі.

Браты і сёстры! Не давайце акупантам вывозіць у Германію наша дабро! Няхай лепш згарыць, паляціць пад адкос, чым пападзе ў рукі ворагу!

Аб'явім-жа смяротны бой немцу - грабежніку, немцу - бандыту! Партызанскімі налётамі на грабежнікаў, рашучым супраціўленнем усяго насельніцтва адкажам на гітлераўскія зладзействы!

НЕ ДАДЗІМ АКУПАНТАМ ВЫВОЗІЦЬ НАШЫ БАГАЦЦІ Ў ГЕРМАНІЮ! Наша дабро павінна быць нашым, народным! Смерць нямецкім грабежнікам і бандытам!

ЯКУБ КОЛАС ПРЫНЯТ У РАДЫ ВКП(б)

Пярвічная партыйная арганізацыя рэдакцыі газеты «Совецкая Беларусь» прыняла кандыдатам у члены ВКП(б) народнага паэта БССР Якуба Коласа. Уступаючы ў партыю, Якуб Колас заявіў, што ўсе свае сілы, увесь талент паэта ён аддасць на службу народу, барацьбе з ненавіснымі нямецкімі акупантамі, на вызваленне роднай Беларусі.

Рашэнне пярвічнай партарганізацыі зацверджана райкомам ВКП(б).

На фронтах Айчыннай вайны

На поўдзень ад Балаклеі байцы Н-скай часці ў жорсткім баю знішчылі да 200 нямецкіх салдат і афіцэраў, 5 супроцьтанкавых гармат і падбілі два нямецкія танкі. Ноччу атрад совецкіх разведчыкаў уварваўся ў вёску, занятую гітлераўцамі, і знішчыў 40 салдат праціўніка.

* * *

На Заходнім фронце артылерысты Н-скай часці абстралялі скапленне нямецкай пяхоты. Агнём знішчана да роты гітлераўцаў. Совецкія лётчыкі ў паветраным баю знішчылі 2 нямецкія самалёты.

* * *

На поўдзень ад Ізюма праціўнік атакаваў пазіцыі падраздзялення, дзе камандзірам лейтэнант Кажэмякін. Падпусціўшы ворага на блізкую адлегласць, байцы адкрылі залпавы агонь. Гітлераўцы праз трупы сваіх салдат працягвалі рвацца наперад. Закідаўшы немцаў гранатамі, нашы байцы штыкавым ударам адкінулі іх на ранейшыя пазіцыі.

* * *

На Кубані нашы падраздзяленні пераправіліся праз водны рубеж і авалодалі бліндажамі і акопамі праціўніка. Гітлераўцы ўцяклі, пакінуўшы 4 станкавыя кулямёты, вялікую колькасць вінтовак, гранат, патронаў і да 80 трупаў сваіх салдат і афіцэраў.

Хутка немцы, падцягнуўшы рэзервы, прадпрынялі адну за другой некалькі контратак. Совецкія байцы адбілі ўсе контратакі гітлераўцаў і ўтрымалі захопленыя пазіцыі.

* * *

На Волхаўскім фронце лётчыкі Н-скага злучэння за 20 дзён падавілі і часткова знішчылі да 70 нямецкіх палявых гармат, 12 гармат зянітнай артылерыі і ўзарвалі 12 складаў праціўніка.

* * *

На поўдзень ад горада Белы вялася рэдкая артылерыйска-мінамётная перастрэлка з праціўнікам.

Атрад нямецкай пяхоты на адным участку пад прыкрыццём ночы спрабаваў пранікнуць да нашага апорнага пункта. Байцы Н-скай часці падпусцілі гітлераўцаў на блізкую адлегласць і адкрылі па іх ружэйна-кулямётны агонь. Праціўнік адступіў, пакінуўшы на полі бою некалькі дзесяткаў трупаў.

Артылерысты Н-скай часці абстралялі нямецкія пазіцыі і знішчылі артылерыйскую батарэю, 2 мінамёты, разбурылі 7 дзотаў і бліндажоў праціўніка.

(З паведамленняў Совінформбюро).

ПЕРАД ВЫЛЕТАМ. Гвардыі сержанты Шапкін і Чубаценка заражаюць гарматы самалёта.

НАЛЁТЫ СОВЕЦКІХ САМАЛЁТАЎ НА КЕНІГСБЕРГ І ДАНЦЫГ

Уноч на 13 красавіка совецкія самалёты зрабілі налёт на г. Кенігсберг. На працягу больш двух гадзін нашы самалёты эфектыўна бамбардыравалі ваенна-прамысловыя аб'екты Кенігсберга. Нагляdaліся шматлікія пажары, якія суправаджаліся моцнымі выбухамі. Асабліва вялікія пажары наглядаліся ў раёнах, дзе размешчаны — машынабудаўнічы завод, электрастанцыя, артылерыйскі завод, аэрадром, чыгуначны вузел і ваенныя склады. Полымя пажараў было бачна з адлегласці больш за 100 кіламетраў.

Усе нашы самалёты вярнуліся на свае базы, апрача двух, якія расшукваюцца.

* * *

Уноч на 15 красавіка совецкія самалёты зрабілі налёт на Данцыг і Кенігсберг і бамбардыравалі ваенна-прамысловыя аб'екты гэтых гарадоў. У выніку бамбардыроўкі ў Данцыгу ўзнікла многа пажараў і наглядаліся моцныя выбухі. Асабліва вялікія пажары і выбухі ўзніклі ў раёне размяшчэння нафтавых складаў. У Кенігсбергу наглядаліся вялікія пажары ў раёне гавані і таварнай станцыі.

Усе нашы самалёты вярнуліся на свае базы.

У ЗЯНІТЧЫКАЎ. Разлік гарматы, які ў нядаўніх баях збіў 3 нямецкія самалёты.

ПА СОВЕЦКАМУ САЮЗУ

ПАСТАНОВА СНК СССР І ЦК ВКП(б) АБ РАЗВІЦЦІ ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ

Соўнарком СССР і ЦК ВКП(б) прынялі пастанову аб мерапрыемствах па павелічэнню пагалоўя жывёлы ў калгасах і соўгасах і павышэнні яе прадукцыйнасці. Згодна зацверджанага дзяржаўнага плана на 1943 год, пагалоўе буйнай рагатай жывёлы павялічыцца ў калгасах на 11,8 процанта, авечак і коз—на 13,5 процанта, свіней—на 16,4 процанта. У пастанове вызначана шырокая праграма па аднаўленню жывёлагадоўлі ў вызваленых ад нямецкіх акупантаў раёнах.

УСЕСАЮЗНЫ МІТЫНГ ЖАНЧЫН

11 красавіка ў Маскве адбыўся ўсесаюзны антыфашысцкі мітынг жанчын—мацярэй і жонак франтавікоў. У мітынгу прынялі ўдзел Герой Совецкага Саюза Валенціна Грызадубава, мацеры Герояў Совецкага Саюза Наталлі Каўшовай, Марыны Расковай, Зоі Космадзем'янскай, Краўчанкі, Лук'янава, лепшая трактарыстка Дар'я Гармаш, удзельніца абароны Сталінграда Марфа Канавалава.

Удзельнікі мітынга паслалі прывітанне Вярхоўнаму Галоўнакамандуючаму Маршалу Совецкага Саюза таварышу Сталіну.

На мітынгу прынят зварот да жанчын усіх свабодалюбівых краін свету з заклікам агульнымі сіламі змагацца супроць фашызма да поўнай перамогі.

КІРАЎСКІЯ КОМСАМОЛЬЦЫ ГЕРАІЧНАМУ ГОРАДУ

На аднаўленне Сталінграда з Кіраўскай вобласці выехала звыш 600 маладых будаўнікоў, аграномаў, урачоў і іншых спецыялістаў. Комсамольцы вязуць з сабой 13 вагонаў падарункаў, у тым ліку абсталяванне для двух дзіцячых дамоў, дзіцячага сада, на 400.000 рублёў тавараў шырспажыву, абсталяванне для школ, прадукты харчавання. Эшалон павёз комсамолец-машыніст тав. Мураўёў, на паравозе, адрамантаваным для Сталінграда комсамольцамі кіраўскага дэпо.

У ВЫЗВАЛЕНАЙ КАБАРДЗІНА-БАЛКАРЫІ

Вызваленая Чырвонай Арміяй ад нямецкай акупацыі Кабардзіна-Балкарыя паспяхова разгарнула сяўбу. Сяляне-горцы здолелі схаваць ад гітлераўцаў насенне і цяпер засяваюць ім усю пасеўную плошчу.

Совецкая дзяржава адпусціла калгасам доўгатэрміновы крэдыт у 8 мільёнаў рублёў. Апрача таго 4 мільёны рублёў асігнаваны на адначасовую дапамогу насельніцтву, якое пацярпела ад нямецкай акупацыі.

У сельскіх раёнах рэспублікі пачалі працаваць 300 пачатковых і сярэдніх школ. Паспяхова аднаўляюцца бальніцы і амбулаторыі.

АДНАЎЛЕННЕ КАЎКАЗСКІХ КУРОРТАЎ

Разбураныя за час нямецкай акупацыі каўказскія курорты зараз аднаўляюцца.

Праводзіцца капітальны рамонт лёкавых устаноў у Мінеральных Водах. Аднаўляецца гаспадарка курортаў. Самалётамі і па чыгунцы на курорты дастаўляецца неабходнае медыцынскае абсталяванне, інвентар.

Асобныя санаторыі прыведзены ў парадак і прымаюць ужо раненых і хворых.

„ВЫРВІЦЕ МЯНЕ З ФАШЫСЦКАГА ПЕКЛА"

ПІСЬМО З НЯМЕЦКАЙ НЯВОЛІ

Месяцаў сем таму назад з Полацкага раёна нямецкія бандыты гвалтам і пагрозамі вывезлі ў фашысцкую няволю групу мясцовых жыхароў. Ніхто не ведаў пра іх лёс. Толькі нядаўна праз юнака, які ўцёк з Германіі, атрымана пісьмо дзяўчыны Стэфы П., якое мы друкуем ніжэй.

Родныя мае маці, брат Пеця і сястра Вера!

Пасылаю вам гэта пісьмо і не ведаю, ці дойдзе яно. Калі дойдзе чалавек—дойдзе і пісьмо.

Я жыву тут вось ужо шосты месяц, знаходжуся ў буйным маёнтку нямецкага пана. Разам са мною ў маёнтку працуюць яшчэ чатыры дзяўчыны з нашага раёна. Маёнтак гэты размешчан недалёка ад горада Штэціна.

Гаспадар наш—люты звер. На яго нават страшна паглядзець. Аднойчы, калі мы працавалі на полі, ён з'явіўся на кані, за ім бегла цэлая зграя паляўнічых сабак. У гэты час, як на тую бяду, зусім знемагла наша падруга Настачка. Мы скідвалі гной з вазоў, а Настачка ў знямозе прылегла тут-жа, проста на снег. Да яе пад'ехаў пан, моцна вылаяў. Настачка вельмі перапалохалася, сабрала апошнія сілы і пусцілася ўцякаць. Наш гаспадар нацкаваў на яе сабак, і яны ледзь не разарвалі яе, скусалі ўсю. Настачка і цяпер ляжыць уся ў балячках і ранах.

Дасталася і мне за гэты час. Мяне білі дзесяць разоў і два разы кідалі ў халодны склеп за тое, што я ўзяла на панскай кухні тры бульбіны — не магла вытрымаць голаду. Працуем мы, як праклятыя, а атрымліваем у дзень кавалак сырога мякіннага хлеба і палонік бруднай поліўкі, якую ў нас не далі-б і свінням.

Жывём мы ўсе—чалавек 30—у адным бараку. Зімой ён зусім не атапліваўся, холад быў такі, што нельга было вытрымаць. З-пад падлогі надувала снегу, і мы спалі, як на двары.

Вы памятаеце, напэўна, Зоську з вёскі Навойкі? Яна не вытрымала холаду, захварэла, прамучылася два дні без ніякага догляду і памерла. Загінулі сярод нас ужо многія.

Вера, Балабіных дачка, па дарозе ў Германію захварэла тыфам, і нямецкія звяругі расстралялі яе.

Забілі немцы і маю падружку Зіну. Яна даведалася, што ў суседняга немца працуе яе дваюрадная сястра. Гэта кіламетры за два—тры. Яна пайшла да сястры, а немцы наладзілі за ёю пагоню і расстралялі па дарозе. Немцы расстрэльваюць усіх, хто знясілены зусім і не можа больш гнуць на іх спіну. На кожным кроку мы бачым тут смерць, слёзы, пакуты нашых людзей.

Вось і ўсё маё пісьмо. Калі будзе магчымасць—напішу яшчэ.

Перадайце паклон цётцы Сцепанідзе і яшчэ перадайце паклон усім, хто не забыў мяне. А ўсім маім падругам скажыце, каб яны не траплялі ў нямецкія лапы, не ішлі на нямецкую катаргу, бо пайсці на яе—значыць загінуць.

Ой, як цяжка і балюча мне, родныя мае! Вырвіце мяне з гэтага пекла. Вырвіце мяне, мае родныя браты, з лап смерці на чужбіне.

Ваша СТЭФА.

Браты-беларусы, партызаны і партызанкі! Удумайцеся ў гэтыя радкі, напісаныя крывёю сэрца вашай сястры, простай беларускай дзяўчыны, вывезенай праклятымі немцамі ў рабства.

Не давайце немцам уганяць беларускіх людзей на нямецкую катаргу! Помсціце нямецкаму звяр'ю за кроў і слёзы, за цяжкія пакуты нашых людзей!

ГЕРАІНІ-ПАРТЫЗАНКІ

ДЗВЕ ПРАФЕСІІ

Калі ўсё было зроблена, Тамара папаўзла ад чыгуначнага палатна да сваіх. Там, на насыпу, яна працавала спакойна, а вось зараз хваляванне ахапіла яе: раптам што-небудзь не так...

Таварышы, якія чакалі яе, спыталі:

— Усё ў парадку?

— Павінна быць,—ціха адказала дзяўчына.

Гэта быў яе першы выхад на аперацыю, і яна вельмі баялася, ці не наблытала.

— Здаецца, усё як трэба,—супакойвала сябе Тамара.

Раздаўся моцны выбух. Тамара ўбачыла, як у паветра ўзляцелі вагоны.

Назаўтра разведчыкі расказалі, што ў часе выбуху быў знішчаны нямецкі воінскі эшалон з 32-х вагонаў. Пад абломкамі вагонаў пахаваны нямецкія салдаты, якія ехалі на фронт.

Потым Тамара ўдзельнічала ў дыверсіях на адной з чыгунак Гомельскай вобласці і знішчыла 4 воінскія эшалоны ворага.

Гэту спецыяльнасць яна не зменіць да таго часу, пакуль паганыя чужынцы не будуць выгнаны за межы нашай радзімы.

А потым... Потым яна здзейсніць сваю былую мару, прыдзе ў аудыторыю інстытута, каб стаць інжынерам чыгуначнага транспарта. Аб гэтым яна марыла з дзяцінства, можа быць таму, што яе бацька быў чыгуначнікам, і ёй спадабаліся больш за ўсё сталёвыя рэйкі, магутныя паравозы, шумныя станцыі.

Гэта будзе потым. Але будзе хутка. Тады яна будзе будаваць тое, што зараз, у імя помсты, знішчае.

У СТАРЫХ ДАРОГАХ

Ганну Каралёву і Соню Бабакову гітлераўцы прывялі ў аддзяленне гестапо і штурхнулі ў халодны пакой. Прыцiснуўшыся адна да другой, каб сагрэцца, яны думалі аб таварышах з атрада.

Дзяўчат выклікалі на допыт. Нямецкі афіцэр хацеў выпытаць, дзе знаходзяцца партызаны. Дзяўчаты маўчалі. Яны маўчалі і тады, калі афіцэр пагражаў пастраліць іх на месцы.

Іх пачалі катаваць: распранулі і гарачымі папіросамі прыпякалі цела, выкручвалі рукі, заганялі іголкі пад ногці, спаласавалі нажамі спіны.

Але маўчалі дзяўчаты, дочкі ленінска-сталінскага комсамола. Не, яны нічога не скажуць ворагу, як-бы цяжка і балюча ні было пераносіць катаванні!

Іх павялі ў цэнтр мястэчка. Туды сагналі ўсіх жыхараў. Дзяўчын падвялі да шыбеніц, на якіх спынена жыццё многіх жыхараў мястэчка, западозраных у супрацiўленні «новаму парадку» Гітлера.

Дзяўчыны ішлі цяжка, павольна, ледзь перасоўваючы ногі, але галовы іх былі высока ўзняты.

У апошнюю мінуту Ганна Каралёва сабрала рэшткі сіл і крыкнула:

— Браты і сёстры, помсціце паганым гадзюкам, біце іх, як шалёных сабак! Пераможа наш совецкі народ паганую немчуру!

БЯССТРАШША

Яна адыходзіла апошняй.

Вакол яе ўсё шчыльней сціскалася кальцо нямецкіх галаварэзаў. Дзяўчына чаплялася за кожны рубеж. Патронаў было не так ужо многа, і яна іх эканомна выдаткоўвала, страляючы толькі прама ў цэль.

Немцы ўсё напіралі. Яны рашылі ўзяць храбрую партызанку ў палон.

«Брэшаш! Не такія мы, комсамолкі!»—гаварыў яе суровы погляд.

Што чакала яе праз некалькі хвілін?.. Але аб гэтым яна не думала. Трэба было біць немцаў, засланяць ад ворага, выратоўваць таварышаў.

Ззаду — рака. А немцы ўсё бліжэй...

З другога берагу раздаецца залп, потым другі, і дзяўчына бачыць, як наперадзе падаюць некалькі фашысцкіх бандытаў, астатнія ўцякаюць.

Да берагу падыходзіць човен, каб забраць дзяўчыну.

І вось яна стаіць перад палескімі партызанамі з суседняга атрада, стомленая, усхваляваная, і камандзір атрада ветліва гаворыць:

— Вы—гераіня, сапраўдная патрыётка.

С. МЕЛЬНІКАЎ.

Рахунак помсты расце з дня ў дзень

Больш года дзейнічае наша партызанская група на тэрыторыі акупіраванай немцамі Беларусі. Ні днём, ні ноччу не даём спакою ворагу.

Дыверсійная работа ў варожым тылу—справа нялёгкая. Але, перамагаючы цяжкасці, мы дзейнічаем смела і ўпэўнена.

За час нашай баявой дзейнасці на тэрыторыі Віцебскай і Вілейскай абласцей пушчана пад адкос 14 воінскіх эшалонаў са зброяй, боепрыпасамі і жывой сілай ворага. Мы таксама спалілі склады, у якіх 1.200 тон хлеба было падрыхтавана немцамі для адпраўкі ў Германію. Намі ўзарвана база, дзе было 700 тон гаручага.

Мы ўзарвалі чыгуначны мост, падарвалі на мінах 7 аўтамашын, 9 павозак з узбраеннем. На замініраваных шасэ і лясных завалах забіты 183 нямецкія салдаты і афіцэры.

Такі наш рахунак помсты. Так мы, партызаны, выконваем наказ радзімы, загад вялікага Сталіна.

Мы ведаем: чым больш страт будзе нанесена ворагу, тым хутчэй прыдзе шчаслівы дзень вызвалення роднай Беларусі ад фашысцкіх гадаў.

НІКАЛАЙ П.,
камандзір групы, ордэнаносец.

Рэчыцкая запалкавая фабрыка ў совецкім тылу

У горад Бійск (Алтайскі край) была эвакуіравана Рэчыцкая запалкавая фабрыка «Х Кастрычнік». У Бійску прыстасаванага памяшкання для вытворчасці запалак не было. Па сутнасці ўсё трэба было пачынаць спачатку. Аднак хутка было перабудавана адно з памяшканняў горада пад фабрычныя цэхі, змантыравана абсталяванне. Фабрыка стала выпускаць прадукцыю.

Эвакуіраваныя з Беларусі кваліфікаваныя рабочыя, старыя майстры абучылі сотні хатніх гаспадынь і моладзь прафесіям запалкавай вытворчасці. Мужчын, якія пайшлі на фронт, замянілі жанчыны. Яны добра асвоілі мужчынскія прафесіі, сталі раскражоўшчыкамі сыравіны, стругальшчыкамі тонкай ленты, качагарамі.

Кіножурнал „Совецкая Беларусь“ № 2-3

Выпушчан чарговы нумар кіножурнала «Совецкая Беларусь». Першыя кадры журнала знаёмяць гледача з мастацкай выстаўкай «25 год Чырвонай Арміі», з вобразамі герояў беларускага народа, адлюстраванымі беларускімі скульптарамі і мастакамі.

У кіножурнале паказана сустрэча Якуба Коласа з героем яго аповесці «Дрыгва». Дзед Талаш расказвае аб сваёй сучаснай барацьбе з праклятымі нямецкімі акупантамі. Яму зараз 99 год, але яшчэ моцная рука і зоркае вока ў палескага партызана.

У фільме заснят член Беларускай Акадэміі Навук прафесар Жэбрак, які заканчвае зараз вялікую работу па селекцыі і размнажэнню беларускіх азімых і яравых пшаніц.

«Наперадзе — Беларусь!» Часці Чырвонай Арміі, якія вызвалілі Вязьму, Гжацк і Ржэў, ідуць далей, на захад — гэтымі кадрамі заканчваецца кіножурнал.

Удары па камунікацыях ворага

Смела дзейнічаюць на камунікацыях ворага партызаны ВІЦЕБСКАЙ вобласці. Народныя мсціўцы зрываюць усе намаганні гітлераўцаў устанавіць бесперабойны рух на чыгунках.

Толькі за апошнія два месяцы на адным з перагонаў групай партызанскіх атрадаў пушчаны пад адкос 21 воінскі эшалон. У часе крушэнняў разбіта 21 паравоз і 520 вагонаў пераважна з тэхнікай. Забіта і паранена 269 нямецкіх салдат і афіцэраў.

У адным з гарадоў партызаны праніклі на нафтабазу і спалілі 20 тон гаручага.

За гэты-ж час партызаны збілі 5 нямецкіх самалётаў.

Пры разгроме аднаго з нямецкіх гарнізонаў было захоплена ў палон 14 афіцэраў.

* * *

31 сакавіка партызаны аднаго з атрадаў ГОМЕЛЬСКАЙ вобласці ўзарвалі варожы эшалон. Разбіты паравоз, 5 пасажырскіх вагонаў з жывой сілай і тры вагоны з харчаваннем. Забіта 18 нямецкіх афіцэраў і больш 100 салдат.

* * *

Партызаны ПАЛЕСКАЙ вобласці 7 красавіка правялі смелую аперацыю на адной з чыгуначных камунікацый ворага. Пад узмоцненай аховай на фронт ішоў воінскі эшалон. Перамагаючы ўсе перашкоды, партызаны праніклі на чыгунку і ўзарвалі гэты эшалон. Знішчаны паравоз і 5 вагонаў. У перастрэлцы, якая завязалася на чыгунцы, партызаны забілі 50 гітлераўцаў.

* * *

Група партызан аднаго з атрадаў ВІЛЕЙСКАЙ вобласці ўзарвала два эшалоны ворага з харчаваннем і ваеннай тэхнікай. Знішчаны і пашкоджаны 2 паравозы, 5 платформаў і 24 вагоны.

ПРАКЛЯЦЦЕ КАТУ ГІТЛЕРУ!

Калісьці добрыя душы любілі карціну мастака-ідэаліста, які марыў аб спыненні на зямлі крывавых пакут. Ён намаляваў: стаіць дзіцё ў белай кашульцы і да яго з аднаго боку ласкава прытуліўся страшэнны драпежнік—леў, а з другога боку лашчацца воўк з тыграм. Гэта мастак назваў «Карцінай будучыні».

Хто цяпер баіцца льва або воўка?

Каб той мастак цяпер жыў і каб прайшоў ён па зямлі, — для свае карціны ён мог-бы ўбачыць штосьці іншае. Ён уздрыгнуў-бы і сказаў: дзе-ж той благаславенны воўк з тыграм? Усё-ж такі ў іхні час жылося спакайней! Мастак хапіўся-б за галаву ад таго, што ён убачыў-бы ў нашы дні.

Ён убачыў-бы мільёны дзіцячых магіл і трупаў і над імі вышчараную ляпу германскага фюрэра Гітлера. Глянуўшы на Гітлера, што-б ён мог падумаць пра звера? Якое мілае стварэнне—звер! Калі ён не галодны, ён цябе не зачэпіць.

Марачы аб лепшым часе, які павінен прыйсці пасля скапання Гітлера, мастак ніколі не адважыўся-б намаляваць крывавага фюрэра побач дзіцяці, як калісьці ён гэта зрабіў з ваўком і тыграм. На гэта мастака не знойдзецца.

Гітлер з свінячай бесцэрамоннасцю пайшоў напралом, на ашуканства, фальсіфікацыю. Ён абыходзіцца фотаапаратам: у сваім маёнтку каля свайго палаца ён здымаецца з дзецьмі. Гэтыя здымкі ён друкуе ў берлінскіх часопісах, якія потым рассылаюцца на фронт нямецкім салдатам і ў акупіраваныя краіны: глядзіце, які добры Гітлер, як ён любіць дзяцей! Але хто гэтаму паверыць? Няма дурняў!

Вось у вёсцы Катлубаеўшчына, Любаньскага раёна, сядзелі на прызьбе дзеці і прыдумлялі кару Гітлеру. Дзяўчынка раіла яго проста «застрэліць, як падлу». Другая, большая, раіла ўтапіць. Хлапчук гадоў дзесяці сказаў:

— А па-мойму, дык яго трэба павесіць, а перад гэтым пабіць добра, каб ён ведаў, як лёгка было майму тату, калі яго немцы забівалі.

Нарэшце адзін хлапчук так сказаў:

— Трэба яго вадзіць напаказ на ўсім свеце і каб усюды плявалі на яго.

Адкуль-жа ў дзяцей такая нянавісць да таго, каго яны ніколі не бачылі?

У Катлубаеўшчыне немцы расстралялі вельмі многа людзей, і дзеці іх сталі сіротамі. Мільёны замучаных гітлераўцамі дзяцей клічуць да помсты. Мільёны жывых па ўсім свеце дзяцей з гневам і агідай гавораць пра крывавага ката Гітлера.

Пра ваўка гавораць: каб ён здох. Пра Гітлера кажуць: яго трэба павесіць, утапіць, вадзіць напаказ, каб усе на яго плявалі.

Немцы доўга шукалі на Катлубаеўшчыне таго, хто навучыў гэтаму дзяцей. Яны не здагадаліся зірнуць у бок свайго фюрэра, які асіраціў дзесяткі тысяч дзяцей. Дзеці праклінаюць гэтага ката. Калі ён апруцянее, кожны скажа: калом яму зямля!

Кузьма ЧОРНЫ.

Ф. М. ЯЗЫКОВІЧ

У барацьбе з нямецка-фашысцкімі захопнікамі герaічна загінуў, на баявым пасту ў тылу ворага, верны сын большэвіцкай партыі—сакратар Палескага абкома КП(б) Беларусі тав. Языковіч Фёдар Міхайлавіч.

Фёдар Міхайлавіч нарадзіўся ў 1903 годзе. Адзінаццаці год ён пачаў сваю працоўную дзейнасць пастухом у кулака. Вялікая Кастрычніцкая соцыялістычная рэвалюцыя прынесла тав. Языковічу, як і мільёнам другіх сялянскіх дзяцей, шырокія магчымасці росту і творчай працы. Ужо ў 1924 годзе тав. Языковіч стаў сельскім настаўнікам, потым загадчыкам аддзела народнай асветы Заслаўскага раёна БССР. З 1937 года Фёдар Міхайлавіч працуе ў апараце ЦК КП(б) Беларусі, а з 1940 года—сакратаром Палескага абкома КП(б)Б.

З першых дзён айчыннай вайны тав. Языковіч у першых радах байцоў за вызваленне нашай радзімы ад нямецка-фашысцкіх прыгнятальнікаў. За баявыя заслугі ўрад узнагародзіў Фёдара Міхайлавіча высокай баявой узнагародай — ордэнам Чырвонага Сцягу.

У памяці ўсіх, хто ведаў тав. Языковіча, устае аблічча скромнага чалавека, бязмежна адданага Радзіме, партыі і таварышу Сталіну.

Беларуская партыйная арганізацыя ў асобе тав. Языковіча страціла таленавітага партыйнага арганізатара, чулага таварыша і выдатнага большэвіка.

Беларускі народ захавае памяць аб ім, а яго вобраз будзе натхняць тысячы патрыётаў на новыя подвігі ў барацьбе супроць ворагаў нашай радзімы—нямецка-фашысцкіх бандытаў.

Панамарэнка, Былінскі, Наталевіч, Калінін, Цанава, Малін, Эйдзінаў, Крупеня, Аўхімовіч, Гарбуноў, Рыжыкаў, Прохараў, Зімянін, Шаўроў, Захараў, Грэкава, Валошын, Левіцкі, Малінін, Казлоў, Стулаў, Жыжэнкоў, Бандарэнка, Клімаў, Мінчанка, Беляеў, Вайцэховіч, Баранаў, Якаўлевіч, Кучэрын, Пінязік.

Наступленне нашых саюзнікаў у Афрыцы

Ваенны агляд

Наступленне войск нашых саюзнікаў у Афрыцы развіваецца паспяхова.

8-я англійская армія за пяць з паловай месяцаў упорных баёў адкінула войскі Ромеля больш чым на 2.000 кілометраў, перанёсшы ваенныя дзеянні на тэрыторыю Туніса.

Дасягнуўшы Габеса, англійскі генерал Монтгамеры змог ужо непасрэдна садзейнічаць поспеху правага фланга саюзных войск. У сваю чаргу амерыканскія войскі, якія наступалі на ўсход ад Макнасі, стварылі пагрозу ўдару з тыла па пазіцыях войск Ромеля на паўночны захад ад Габеса і гэтым садзейнічалі прасоўванню 8-й арміі.

З моманту выхаду часцей 8-й англійскай арміі на поўнач ад Габеса барацьба за Туніс уступіла ў новы, рашаючы этап. Цяпер у баях прынялі актыўны ўдзел войскі 8-й англійскай арміі, якія маюць вялікі баявы вопыт вайны ў Афрыцы.

Страціўшы 6 красавіка свае пазіцыі ля Вадзі-Акарыт, Ромель быў вымушан 10 красавіка пакінуць важны порт Сфакс, а 12 красавіка порт Сус, які размешчан на адлегласці больш 200 кіламетраў ад Вадзі-Акарыт.

Імклівае прасоўванне 8-й англійскай арміі на поўнач рэзка скараціла і без таго невялікія прасторы, якія кантраліруюцца войскамі дзяржаў асі ў Тунісе. Энергічныя і частыя ўдары англічан не далі магчымасці ворагу адцягнуць большую частку сваіх войск і кінуць іх на дапамогу другім часцям.

Калі войскі Ромеля адыйшлі з Лівіі, над імі навісла пагроза поўнага разгрому каля лініі Марэт і ў габескім праходзе. Два разы Ромель кідаў у контратакі вялікія сілы, у тым ліку свае танкавыя злучэнні. У выніку ён страціў многа салдат і афіцэраў забітымі і параненымі і звыш 15.000 палоннымі, а яго 15-я і 21-я танкавыя дывізіі пацярпелі цяжкія страты, якія хутка скажуцца на далейшых баях за Туніс.

Сілы дзяржаў асі ў Тунісе значна меншыя, чым сілы нашых саюзнікаў, якія заціснулі ворага ў кальцо. Па многіх прычынах італа-германскія часці не могуць разлічваць на папаўненне. Гітлераўскае камандаванне, безумоўна, разумее, што кампанія ў Афрыцы прайграна і ніякія папаўненні ўжо не выратуюць.

Баявыя дзеянні ў Тунісе ўступілі ў рашаючую фазу. Выйгрыш часу — вось адзіная мэта, якой дабіваецца цяпер вораг, спрабуючы захаваць свой апошні аплот у Афрыцы. Наступаючым войскам саюзнікаў належыць перамагчы цяжкасці, бо ваенныя дзеянні вядуцца ў горным раёне. Аднак яны маюць усе ўмовы, каб дасягнуць перамогі: колькасная перавага ў жывой сіле і тэхніцы, выгаднае размяшчэнне, якое дазваляе наносіць ворагу ўдары з трох бакоў, перавага ў паветры і баявы вопыт войск і каманднага састава, які набыты ў барацьбе на афрыканскім кантыненце.

Чым хутчэй тэрыторыя Туніса будзе ачышчана ад ворага, тым больш рацыянальна могуць быць скарыстаны вялікія сілы войск нашых саюзнікаў, якія зараз знаходзяцца ў Афрыцы.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ
А1165.